

پس میندار خدارا خلاف کننده وعده خود بارسلان خودهر آئینه خداغالب صاحب انتقام است (۴۷) .

روزی که تبدیل کرده شود این زمین بغیر این زمین و تبدیل کرده شوند آسمان ها و ظاهر شوند بحضور خدای یگانه غالب (۴۸) .

وبینی توآن روزگناه گاران را دست وپا بهم بسته درزنجیرها (۴۹) .

لباس ایشان ازسُرب گداخته باشد وپوشد روی ایشانرا آتش^(۱) (۵۰) .

تاجزا دهدخدا هرکسی را بآنچه کرده است هر آئینه خدا زود حساب گیرنده است (۵۱) .

این قرآن خبررسانیدن است مردمان را^(۲) و تاییم داده شوند بآن وتابدانند که جزاین نیست که وی خدای یگانه است و تاپندپذیرشوند خداوندانِ عقل (۵۲) .

سوره حجر مکی است و آن نود و نه
آیت و شش رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

الرُّ این آیت های کتاب الهی و قرآن روشن ست (۱) .

بسببوست که دوست دارند کافران کاش

فَلَا تَصْبِرَنَّ لِلَّهِ خُلُفًا وَعَدَاةً رَسُولَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو
انْتِقَامٍ ۞

يَوْمَ تَبْدَأُ الْأَرْضُ عِبْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ
الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۞

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۞

سَرَابِدُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهُهُمُ النَّارُ ۞

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞

هَذَا بَابٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوهُ بِهِ وَيُعَلِّمُوا الْآيَاتِ وَالْوَاوِجِدِ
وَلِيُنذِرُوا الْأَبْيَابِ ۞

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
الرَّحْمَةُ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ۝
رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝

(۱) قطران چیزی سیاه بدبودارست که آتش دران زودمی گیرد والله اعلم .

(۲) یعنی نازل کرده شده است برای تبلیغ .

مسلمان بودندی (۲) .

بگذار ایشان را تابخورند و بهره مندشوند و مشغول کند ایشان را امید و سپس خواهند دانست (۳) .

و هلاک نه کردیم هیچ دهی را مگر که وی را اجلی بود معلوم (۴) .

سبقت نمی کند هیچ گروهی از مدت خود و نه تاخیر می کنند (۵) .

و گفتند کافران ای کسی که فرود آورده شده است بروی قرآن هرآئینه تو دیوانه ای (۶) .

چرا نمی آری پیش ما فرشتگان را اگر هستی از راست گویان (۷) .

فرونی فرستیم فرشتگان را مگر بتدبیر محکم و نه باشند آنگاه مهلت داده شده (۸) .

هرآئینه فرورستادیم قرآن را و هرآئینه ما اورانگهانیم (۹) .

و هرآئینه پیغامبران را فرورستادیم پیش از تو در فرقه های پیشینیان (۱۰) .

و نمی آید به ایشان هیچ فرستاده مگر بودند که باو تمسخر می کردند (۱۱) .

همچنین درمی آریم استهزاء را در دلهای گناه گاران (یعنی کفار مکه) (۱۲) .

ایمان نیارند بقرآن و هرآئینه گذشت آئین پیشینیان (۱۳) .

و اگر بگشایم برایشان دری از آسمان پس شوند باین صفت که از آن بالا

ذَرَهُمْ يَكْفُرُوا وَيَمْتَعُوا وَيُهِيمُهُمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۲﴾

وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿۳﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاخِرُوْنَ ﴿۴﴾

وَ قَالُوا يَا اَيُّهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ﴿۵﴾

لَوْ مَا تَاتَيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۶﴾

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْا اِلَّا مُنظَرِيْنَ ﴿۷﴾

اِذَا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَاحْفٰظُوْنَ ﴿۸﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيْمِ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۹﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهِ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۱۰﴾

كَذٰلِكَ نَسْخَلُهُمْ فِيْ قُلُوْبِ الْمُبْرِمِيْنَ ﴿۱۱﴾

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهِ وَ قَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۲﴾

وَلَوْ فَحَصْنَا عَلَيْهِمْ يَا بٰٓآءِیْنَ السَّمٰٓءِ فَظَلُوْا فِیْهِ یَعْرَجُوْنَ ﴿۱۳﴾

میروند (۱۴) .

البته گویند جزاین نیست که بند کرده شده چشم های ما بلکه ماقومی هستیم جادوزده (۱۵) .

وهرآئینه پیدا کردیم درآسمان برجهای و بیاراستیمش برای بینندگان (۱۶) .

ونگاهداشتیمش ازهر شیطان رانده شده (۱۷) .

مگر آنکه بدزدی شنود پس درپی وی افتد آتش آشکار (۱۸) .

وزمین را گسترانیدیم و انداختیم درآن کوه هارا و رو یانیدیم درآن ازجنس هر چیز سنجیده^(۱) (۱۹) .

وساختیم برای شمادرآن جا اسباب معیشت و ساختیم برای شماآنکه نیستید اوراروزی دهنده^(۲) (۲۰) .

و نیست هیچ چیز مگر نزد ما خزانه های اوست و فرو نمی آریم آن را مگر باندازه مقرر (۲۱) .

و فرستادیم بادهارا باردارکننده ابرپس فرودآوردیم ازآسمان آب را پس نوشانیدیم شمارآن آب و نیستید شما آن را جمع کننده (۲۲) .

وهرآئینه مازنده می سازیم و می میرانیم و مائیم وارث (۲۳) .

لَقَالُوا إِنَّمَا سُورَتُ إِبْرَاهِيمَ ابْلُ عَنْ قَوْمٍ مُّسَوِّرُونَ ﴿۱۵﴾

وَلَعَدَّ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ ﴿۱۶﴾

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿۱۷﴾

إِلَّا مِنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ يَشْهَابٌ مُّثِيرِينَ ﴿۱۸﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقِيَامَ فِيهَا رُؤُوسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُّوْرُونَ ﴿۱۹﴾

وَجَعَلْنَا الْكُرُوفِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرُزُقِينَ ﴿۲۰﴾

وَأَنَّ مِنْ شَيْءٍ إِيَّاهُمْ تَأَخَّرُ إِلَيْهِ وَمَا نُنزِلُهُ إِلَّا بِإِذْنٍ وَقَعْلِهِمْ ﴿۲۱﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿۲۲﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ مُّحِيٌّ وَنُؤْتِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿۲۳﴾

(۱) یعنی هر نوع را صورتی و صفتی است که از آن جا تجاوز نمیکند .

(۲) یعنی غلامان و جانوران و الله اعلم .

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقِيمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُتَّبِعِينَ ﴿۳۴﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ خَشِرُهُم إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ
مَسْنُونٍ ﴿۳۶﴾

وَالْجِبَّانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ تَارِ السَّمُورِ ﴿۳۷﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ
صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿۳۸﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعْوَاهُ سَجِدِينَ ﴿۳۹﴾

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهَا أَجْمَعُونَ ﴿۴۰﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِ آدَمَ يَكُونُ مَعَ الشَّيْطَانِ ﴿۴۱﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ الْآتُونَكَ مَعَ الشَّيْطَانِ ﴿۴۲﴾

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِرَبِّكَ بَشَرًا خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿۴۳﴾

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿۴۴﴾

وَأَنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿۴۵﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۴۶﴾

وهرآئینه دانسته ایم پیشینیان را از شما
وهرآئینه دانسته ایم پسینیان را (۲۴) .

وهرآئینه پروردگار تو اوست که برانگیزد
ایشان را هرآئینه اوستوار کار داناست (۲۵) .

وهرآئینه آفریدیم آدمی را از گل خشک
از نوع گل سیاه بوی گرفته (۲۶) .

وجنهارا پیدا کردیم پیش ازین از آتش
سوزان (۲۷) .

ویادکن چون گفت پروردگار تو فرشتگان
را هرآئینه من آفریننده ام آدمی را از گل
خشک از نوع گل سیاه بوی گرفته (۲۸) .

پس چون راست کنمش و بدمم دروی
از روح خود پس افتید پیش او سجده کنان
(۲۹) .

پس سجده کردند فرشتگان تمام ایشان
همه یک جا (۳۰) .

مگر ابلیس سرباز زد از آنکه باشد
باسجده کنندگان (۳۱) .

گفت خدای ابلیس چیست ترادین که
نمی باشی باسجده کنندگان (۳۲) .

گفت هرگز نیستم که سجده کنم آدمی را که
پیدا کرده ای او را از گل خشک از نوع گل
سیاه بوی گرفته (۳۳) .

گفت پس بیرون شواز بهشت هرآئینه
تورانده شده ای (۳۴) .

وهرآئینه برتست لعنت تا روز قیامت (۳۵) .

گفت ای پروردگار من مهلت ده مرات روزی که
برانگیخته شوند مردمان (۳۶) .

گفت هرآئینه تو از مهلت داده شدگانی (۳۷).
 تاروز آن وقت مقرر (۳۸) .
 گفت ای پروردگار من بسبب آنکه گمراه
 کردی مرا البته بیارایم معصیت را برای
 ایشان در زمین و البته گمراه سازم ایشان را
 همه يك جا (۳۹) .
 مگر بندگانِ خالص تورا از ایشان (۴۰) .
 گفت خدایانِ اخلاص را هیست راست که
 بر من می رسد (۴۱) .
 هرآئینه بندگان من نیست ترا برایشان غلبه
 لیکن غلبه تو بر کسی باشد که پیروی
 تو کرد از گمراهان (۴۲) .
 و هرآئینه دوزخ وعده گاه ایشان ست همه
 يك جا (۴۳) .
 اورا هفت دراست هردری را از گمراهان
 حصه است جدا کرده شده (۴۴) .
 هرآئینه پرهیزگاران در بوستان ها و چشمه
 ها باشند (۴۵) .
 ایشان را گفته شود درآئید درینجا بسلامتی
 ایمن شده (۴۶) .
 و بیرون کشیم آنچه در سینه های ایشان
 بُود از کینه برادر یکدیگر شده روبروی
 یکدیگر بر تخت ها (۴۷) .
 نرسد به ایشان آنجا هیچ رنجی و نیستند
 ایشان از آنجا بیرون کرده شده (۴۸) .
 خبرده بندگان مرا که من آمرزنده مهربانم
 (۴۹) .
 و بآنکه عذاب من همان عذاب درد دهنده

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿۳۷﴾

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿۳۸﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي

الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۳۹﴾

الْعِبَادَ ذَكَ مِنْهُمْ الْمَخْلُصِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿۴۱﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنْ

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَوِيينَ ﴿۴۲﴾

وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۴۳﴾

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جِزٌّ مَّقْسُومٌ ﴿۴۴﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۴۵﴾

أَدْخُلُوها بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿۴۶﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَيَّ

سُرُورًا مُتَقَابِلِينَ ﴿۴۷﴾

لَا يَسْتَهْمِرُ فِيهَا نَسَبٌ وَمَا هُمْ بِهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿۴۸﴾

يَنبئُ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۴۹﴾

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿۵۰﴾

است (۵۰) .

و خبرده ایشان را از مهمانان ابراهیم (۵۱) .
چون داخل شدند بروی پس سلام گفتند
ابراهیم گفت هرآئینه ما از شما ترسانیم
(۵۲) .

گفتند مترس هرآئینه ما مژده میدهیم
ترا بفرزندی دانا (۵۳) .

گفت آیا بشارت دادید مرا با وجود آنکه
رسیدمن پیری پس به چه چیز بشارت
میدهید (۵۴) .

گفتند مژده دادیم ترا برآستی پس مباش
از ناامیدان (۵۵) .

گفت و کیست که ناامید شود از رحمت
پروردگار خود مگر گمراهان (۵۶) .

گفت پس چیست خبر شما ای فرستادگان
(۵۷) .

گفتند هرآئینه ما فرستاده شدیم بسوی
گروهی گنهگار (۵۸) .

بجز آل لوط هرآئینه ما البته نجات
خواهیم داد ایشان را همه يك جا (۵۹) .
غیر زنش که مقرر کرده ایم که هرآئینه
وی از بازماندگان است (۶۰) .

پس وقتیکه آمدند بآل لوط فرستادگان
(۶۱) .

گفت هرآئینه شما گروهی ناآشنائید (۶۲) .
گفتند بلکه آورده ایم پیش تو آنچه در آن
شبهه می کردند (یعنی عقوبت) (۶۳) .
و آورده ایم پیش تو وعده راست

وَبَيْنَهُمْ عَن صَبِيٍّ إِبرَاهِيمَ ﴿۵۰﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْكَ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا آنَسْنَاكُمْ وَجَاحُونَ ﴿۵۱﴾

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نَدَّبُرُّكَ بِعُلُوِّ عَيْلِهِمْ ﴿۵۲﴾

قَالَ أَيْسَّرْتُمُوْنِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ
تُبَيِّرُوْنَ ﴿۵۳﴾

قَالُوا بَشِّرْكَ بِالتَّحِيٍّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاطِرِينَ ﴿۵۴﴾

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۵۵﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۶﴾

قَالُوا إِنَّا آتَيْنَا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۵۷﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُجْرِمُهُمُ اجْعَلِينَ ﴿۵۸﴾

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۵۹﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ بِالْمُرْسَلِينَ ﴿۶۰﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكْرَهُونَ ﴿۶۱﴾

قَالُوا بَلِ جَمْعُكَ هِيَ مَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَوُونَ ﴿۶۲﴾

وَأَتَيْنَاكَ بِالتَّحِيٍّ وَإِنَّا لَلصَّادِقُونَ ﴿۶۳﴾

راوهر آئینه مالبته راست گوئیم (۶۴) .

پس بپراهل خود را به پاره ای از شب
و توازی ایشان رَو و باید که پس نه نگرَد
از شما هیچکس و بروید آنجا که فرموده
شوید (و آن سرزمین شام بود) (۶۵) .

و وحی فرستادیم بسوی لوط این سخن
که بیخ ایشان بریده شود چون بوقت
صبح در آیند (۶۶) .

و آمدند اهل شهر بشارت می دهند
(۶۷) .

گفت لوط هر آئینه ایشان مهمان من اند
پس رسوا مکنید مرا (۶۸) .

و بتر سید از خدا و خوار مکنید مرا
(۶۹) .

گفتند آیا منع نکرده بودیم ترا از میزبانی
غریبان (۷۰) .

گفت این ها دختران من اند اگر هستی
کننده کاری^(۱) (۷۱) .

قسم بزندگانی تو که این کافران در گمراهی
خویش سرگردان میشوند^(۲) (۷۲) .

پس دریافت ایشان را آواز هولناک چون
بوقت شروق درآمدند (۷۳) .

پس ساختیم بالای آن شهر هارا زیر آن
و بارانیدیم بریشان سنگ از نوع سنگ

فَأَسْرَأْهُمْ يَوْمَئِذٍ بِطَلَمٍ مِنَ السَّمَاءِ وَأَسْبَغَ أَضْجَارَهُمْ
وَلَا تَبَقَّتْ مِنْكُمْ أُحَادٌ وَأَمْضَوْا حَيْثُ نُوْمِرُونَ ﴿۶۴﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَانَ دَائِرَهُ لَوْلَا مَقْطُوعٌ
مُضْجِعِينَ ﴿۶۵﴾

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۶۶﴾

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صَبِيٌّ فَلَا تَصْحُونِ ﴿۶۷﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿۶۸﴾

قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶۹﴾

قَالَ هَؤُلَاءِ بِئْسَ مَا لَكُمْ فِعْلِينَ ﴿۷۰﴾

لَعَبْرُوكَ إِنَّهُمْ لَبِئْسَ لَكُمْ سَرْتَهُمْ يَمْشُونَ ﴿۷۱﴾

فَأَخَذْنَا لَهُمُ الصَّيْحَةَ مُشْرِقِينَ ﴿۷۲﴾

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَاقِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِنْ سِجِّيلٍ ﴿۷۳﴾

(۱) یعنی اگر قضای شهوت خواهید نکاح بنات من کنید والله اعلم .

(۲) این کلمه در وسط قصه حضرت لوط اضافه کرده شد تا تبیین باشد بر تطبیق حال
مشرکین مکه بر حال قوم لوط و امثال ایشان والله اعلم .

کَلِّ (۱) (۷۴) .

هرآئینه درین قصه نشانه هاست عبرت
گیرندگان را (۷۵) .

وهرآئینه شهرها برایی هستند که دائم آمد
ورفت دارد (۷۶) .

هرآئینه دراین نشانه است مومنان را (۷۷) .
وهرآئینه بودند اهل آیکه البته ستمکاران
(۷۸) .

پس انتقام کشیدیم ازایشان شهرهای قوم
لوط و شهرهای آیکه هردو پراه آشکار
هستند (۷۹) .

وهرآئینه دروغگو شمردند ساکنان حجر
پیغامبران را (۸۰) .

ورسانیدیم بایشان آیت های خود را پس
شدند از آن روگردان (۸۱) .

و بودند میتراشیدند از کوه ها خانه های
ایمن (۸۲) .

پس گرفت ایشان را آواز سخت هنگام
صبح (۸۳) .

پس دفع نکرد از ایشان آنچه کسب
می کردند (۸۴) .

و نیافریدیم آسمان ها و زمین و آنچه مابین
این هاست مگر بتدبیر درست وهرآئینه
قیامت آمدنیست پس درگذر (یعنی از بی
ادبیهای ایشان) درگذشتن نیکو (۸۵) .

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ تَسْمَعُ ۝

وَإِنَّهَا لَئِيسِيرٌ يُعْجِبُ ۝

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ ۝

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ۝

فَلَنَتَّخِذَنَّ مِنْهُمْ وَرِثَةً لِّأُمَمٍ مُّبِينٍ ۝

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجْرِ الْمُرْسِلِينَ ۝

وَآتَيْنَهُمُ الْيَتِيمَاتِ فَكَانُوا مِنْهُمْ مُعْرِضِينَ ۝

وَكَانُوا يَنْجُرُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ۝

فَلَا تَدْرَهُمُ الصَّيْحَةُ مُضِحِينَ ۝

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

وَإِنَّ السَّمْعَةَ لَآيَةٌ فَاصْفِرِ الصَّفْعَ الْجَبِيلَ ۝

هر آئینه پروردگار تو همانست آفریننده دانا
(۸۶) .

وهر آئینه دادیم ترا هفت آیت از آنچه
در نماز مکرر خوانده میشود^(۱) و دادیم
ترا قرآن بزرگ (۸۷) .

باز من دو چشم خود را بسوی آنچه بهره
مند ساخته ایم بآن جماعت هارا از کافران
واندوهناک مشور برایشان و پست بکن
بازوی خود را^(۲) برای مسلمانان (۸۸) .

و بگوهر آئینه من بیم دهنده آشکارم (۸۹) .
فرو دخواهم آورد عذاب را مانند آنچه
فرو د آورده بودیم بر تقسیم کنندگان
(یعنی یهود و نصاری) (۹۰) .

آنانکه ساختند کتاب الهی را پاره پاره^(۳)
(۹۱) .

پس قسم به پروردگار تو البته سوال کنیم
ایشان را همه یک جا (۹۲) .
از آنچه میکردند (۹۳) .

پس آشکار کن بآنچه فرموده میشوی
و اعراض کن از مشرکان (۹۴) .
هر آئینه ما بسنده ایم ترا از شرّ تمسخر
کنندگان (۹۵) .

آنانکه مقرر میکنند با خدا معبود دیگر را

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَلِيّ وَالْقُرْآنَ
الْعَظِيمَ ۝

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْتُم بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

وَقُلْ إِنِّي آتَا الشَّدِيدُ الْمُبِينُ ۝

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِبِينَ ۝

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

فَأَصِدْ لَهُمْ أَسْرًا مَرًّا وَخَرِّضْ عَنِ الشُّرَكِيِّنَ ۝

إِنَّا لَفِيئَتِكَ الْمُنْتَهَوِينَ ۝

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝

(۱) یعنی سورة فاتحه .

(۲) یعنی تواضع کن .

(۳) مترجم گوید یعنی اهل کتاب که بر بعض آیات عمل می کردند و بر بعضی نه والله

اعلم .

پس زود میدانند (۹۶) .

وهرائینه می دانیم از حال تو که تنگ می شود
سینه تو بسبب آنچه می گویند (۹۷) .

پس به پاکی یادکن پروردگار خود را
باستائش او باش از سجده کنندگان (۹۸) .
و عبادت کن پروردگار خود را تا وقتی که
برسد بتو مرگ (۹۹) .

سوره نحل مکی است و آن یکصد و بیست و
هشت آیت و شانزده رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

آمد حکم خدا پس بشتاب طلب مکنید
آن را^(۱) پاک است خدا و بلند قدرست
از آنچه شریک او مقرر می کنند (۱) .

فرودمی آرد فرشتگان را بوحی باراده خود
بر هر که خواهد از بندگان خود که بترسانید
(باین مضمون خدا میفرماید) که نیست
هیچ معبود برحق مگر من پس بترسید
از من (۲) .

آفرید آسمان ها و زمین را به تدبیر درست
بلند قدر است از آنکه شریک او مقرر
میکنند (۳) .

آفرید آدمی را از منی پس ناگهان وی
ستیزنده آشکار است (۴) .

و چهار پایان را آفرید برای شما در آنها
پوششی و منفعت های دیگر است و بعضی

وَلَقَدْ نَعَلْنَاكَ صَدْرًا بِمَا يَقُولُونَ ﴿۹۶﴾

فَتَبَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ الْكَلِيمَ ﴿۹۷﴾

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿۹۸﴾

سُورَةُ النَّحْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَنَّىٰ أَمْرًا لِلَّهِ فَلَا تَرْجُوا أَنُورًا سُبْحَتَهُ وَتَعْلَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿۱﴾

يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّؤُوسِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ

مِنْ عِبَادَةٍ أَنْ أَنْذِرُكُمْ لِذَلِكُمُ الْآلَاءِ الْآتِيَاتِ قَائِلُونَ ﴿۲﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعْلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۳﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُهْتَمٌّ ﴿۴﴾

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ

(۱) یعنی غلبه دین اسلام و تعذیب کفار به یقین شدنی است چراشتاب میکنند والله اعلم.